

Ekonomik kriz, devletler arasındaki gerilimleri şiddetlendirirken ve yeniden silahlanma yarışını hızlandırırken, salgın, sefalet ve savaş rüzgarlarının damgasını vurduğu bu Bir Mayıs 2021'de, tüm sınırlarda birleşmiş olan uluslararası proletarya, ölmekte olan burjuva dünyasına şu kelimeyle meydan okumasını yeniden başlatıyor: KOMÜNİZM!

Devletler arasında baş gösteren aşırı ticareti savaşı, sağlık krizinin devletler tarafından çözülmesini engelliyor. Bu aynı zamanda, kara ve ücretli emeğin sömürülmesine dayanan sermaye rejiminin, artık bilmekten ve yapmaktan aciz olan ölmekte olan bir toplumun rejimi olduğunu gösteriyor.

Bilimin ve teknolojinin çabaları, ancak ticaretin ötesine geçen bir toplumda mümkün olacak şekilde salgının sınırlandırılması ortak hedefinde birleşmek yerine, ulusal burjuvaziler ve her şeyden önce bloklar ve ittifaklar arasındaki çelişkilere ve çatışmalara daha fazla ivme kazandırdı.

Hiçbir devlet, rakiplerine göre öne geçmek için, yalnızca ulusal sermaye anlamına gelen "ulusal ekonomiyi" savunmak için işçilerini feda etmekte tereddüt etmedi.

Tüm insanlığın serbestçe erişebilmesi gereken aşular, daha az sanayileşmiş ülkelerin yoksul sınıflarına karşı zengin burjuvazinin silahı ve diplomatik veya askeri baskı aracı haline geldi.

Pandeminin şiddetlendirdiği aşırı mal üretiminin neden olduğu ekonomik kriz, dünya genelinde işsizliğe neden oluyor. Bu durumda işçi sınıfı, koşullarının her yerde kötüleştiğini görüyor.

Bütün ülkelerde küçük ve orta burjuvazinin yıkımı hızlandı; ticari amaçlı küçük üretim faaliyetlerinin çoğu kapalıyken, büyük işletmeler için karlar ve gelirler artmaya devam ediyor.

Yaşam ücretinin altında bir ücret, başka hiçbir insan faaliyetine yer bırakmayacak kadar uzun çalışma saatleri, işin giderek çılgınlaşan temposu, işsizlik, kalıcı güvencesizlik ve güvensizlik, proleter kadının çifte sömürüsü; bunlar, tarihin kınadığı beceriksiz burjuvazinin ekonomik ayrıcalığı için işçi sınıfına dayatılan gasp silahlarıdır.

Burjuva rejimin uluslararası ölçekte bu saldırısıyla karşı karşıya kalan işçi sınıfının tepkisi de aynı ölçüde sağlam olmalıdır.

Gezegende halihazırda gerçek sınıf mücadelesine yönelik dağınık girişimler var. Bu girişimler, genellikle en çok ezilen proleterler olmak üzere muhtelif kategorilerde ortaya çıkıyorlar. Bu mücadeleler, proleter azınlıkların sömürüldüğünü bildiklerini ve çoğu kez hala reformizm yanlısalarının hâkimiyetinde olan proleterlerin büyük çoğunluğunu tam olarak birleştirip onlara liderlik etmekte başarısız olsalar bile, sermayenin boyunduruğuna karşı isyan ettiklerini göstermektedir.

Kendilerini demokratik ilan eden devletlerde bile, Sermaye rejimi giderek daha despotik ve militarist hale geliyor. Grevlere ve sınıf temelli sendikalara karşı yasalar her yerde güçlendiriliyor ve proleter isyan girişimlerine karşı devletin baskıcı aygıtını desteklemeye hazır popülist, ırkçı, milliyetçi ve dinci hareketler yetiştiriliyor.

Proletaryanın, acımasız diktatörlüğünün maskesi olan burjuva demokrasisini savunmaktan hiçbir kazanımı yoktur. Pandeminin ağırlaştırdığı ekonomik kriz, devletlerin maliyesi üzerinde yankılanıyor; vergilendirme gelirleri çökerken, kapitalistlerin yardımına yönelik müdahaleler kamu borcunu şişiriyor.

Dünya sağlık sistemini güçlendirmek, yararsız malların çılgınca aşırı üretimini büyük ölçüde azaltmak ve hayvan ve bitki türlerinin uyumlu bir şekilde çoğalmasına izin veren bu doğal kaynakları savunmak için büyük çaba sarf edilmesi gerekirken, mevcut rejimde sermayenin amacı ve sosyal güçlerin ve kaynakların işlevinin değişmediği ve değişmeyeceği açıktır.

Bu arada askeri harcamaların büyümesi hızlanıyor. Daha büyük devletler, bölgelerin ve stratejik sıcak noktaların kontrolünü sağlamak için saldırgan tavırlar benimseyerek yeni bir genel savaşa hazırlanıyorlar. 2020'de dünya askeri harcamaları, gerçek anlamda bir önceki yıla göre% 3,9 artarak 1,83 trilyon doları aştı.

Pandeminin sona ermesiyle ekonomik kriz durmayacak; hatta krizin çalışan sınıflar ve orta sınıflar üzerinde şiddetli bir etkisi olacak ama aynı zamanda tüm finansal, endüstriyel ve ticari sektörleri de etkileyecek. Büyük ekonomiler ve emperyalizmler arasındaki gerilim daha da artacak: ABD, Çin, Almanya, Japonya, İngiltere, Fransa, Rusya ... Bu can alıcı durumda, aslında ve tarihsel kaderinde her zaman uluslararası olan bir sınıf olan proletarya geriye dönüp bakmalı ve güçlü ekonomik ve politik örgütlerinin, bir buçuk yüzyıl önce olanların büyük gücünü yeniden keşfetmelidir. Zira proletarya, Paris Komünü'nde "cenneti basmış" ve bir asır önce, dünyanın tüm egemen sınıflarını titretirken, Rusya'da başarılı bir şekilde iktidarı ele geçirip kendi diktatörlüğünü kurmuştu.

İlk proleter devlet, Stalinist ihanetle içeriden yıkıldı. Proletarya bu yenilgiden daha kurtulmadı, ama zamanı gelecek. O zaman proletarya, her tür milliyetçi dar görüşlülüğe, kendi burjuvazisiyle herhangi bir ulusal dayanışmaya karşı çıkacak. Sosyal demokrat partilerin ve işbirlikçi sendikaların davet ettiği sınıf işbirliği yolunu reddederek kendi örgütlerine, yani günlük koşullarını savunmak için gerekli olan gerçek sendikalara ve dünya komünist devrimi için burjuva devletlere karşı mücadeleyi yönlendirme organı olan partisine güç verecek.

Enternasyonal Komünist Partisi